

[C. O. Heilesen.]

ninger, den højtærede Minister fremsatte om min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Zahle. Jeg vil dog i Anledning af den højtærede Ministers Bemærkninger udtrykkelig gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Zahle, hverken da han første Gang eller da han sidste Gang var Minister, reserverede sig at vende tilbage til eller at gaa ind i et Embede ved sin Afgang som Minister.

I øvrigt kan jeg henholde mig til de Bemærkninger, jeg har fremsat i min Tale. Jeg mener vedblivende, at Retsplejehensynet taler mod et Lovforslag som det foreliggende, og det forekommer mig, at hvad der senere er kommet frem, fremhæver, at der heller ikke er noget andet Statshensyn, der kan føre til, at man skulde gaa ind i en Lovgivning som den her foreslaaede.

Axel Møller: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen, at det forekommer mig, at den ganske generelle Udtalelse, der staar i Landstingsudvalgets Betænkning 1908, Tillæg B. Sp. 2408, ikke kan have nogen Betydning i denne Sammenhæng. Det er ikke en Udtalelse, fra hvilken man kan slutte sig til, hvilke Grunde Landstingsudvalget, da det udarbejdede Forslaget til § 44, har haft til netop at give Bestemmelsen denne Form. Det er mig bekendt første Gang, at hele Spørgsmaalet om Dommerkonstitutioner bliver undergivet en mere indgaaende Drøftelse.

Det ærede Medlem sagde, at et nyt Embede kan en Dommer altid faa, naar han gaar af som Minister. Det kan han, som jeg ogsaa fremførte under Forhandlingerne i Sommer; men det er ikke altid, at det kan være det samme for den vedkommende Mand, som man gerne vil have til Minister, at man siger: Vi skal nok skaffe dig et andet Embede.

Det ærede Medlem bemærkede endelig, at efter hans Skøn egnede Retspræsidenterne sig ikke til at afgøre de Spørgsmaal, her foreligger. Jeg vil antage, at de netop er de bedst skikkede, men det kan vi jo forhandle nærmere om i Udvalget. Jeg vil hævde, at det ærede Medlem har Uret, naar han siger, at Befolkningen maaske ikke vil tro paa, at Retspræsidenterne handler uafhængigt. Selv om ikke alle i Befolkningen ved, at Retspræsidenterne og Dommerne i det hele er ganske uafhængige i deres Stilling overfor Justitsministeren, der ikke er deres overordnede,

vil jeg dog sige, at naar man overhovedet har Tillid til, at Domstolene ogsaa i Sager, der angaar Spørgsmaal, hvor Justitsministeren eller en anden Minister paa det offentlige Vegne er Part — og der tror jeg dog, at Befolkningen heldigvis har fuld Tillid til, at Dommerne vil dømme ganske upartisk, selv om Ministeriet og Staten er den ene Part i en Sag og en privat Mand den anden —, kan jeg ikke forstaa, hvorfor man ikke skal kunne have den Tillid til Domstolene, at deres Præsidenter skal vel vide at varetage de særlige Interesser, der knytter sig til Spørgsmaalet, om det er forsvarligt at lade et Embede bestyre foreløbig gennem Konstitution.

Til den højtærede Minister har jeg blot en enkelt Bemærkning. Jeg haaber, Ministeren er enig med mig i, at naar der i Loven er Tale om offentligt Hverv, det da ikke specielt behøver at være et indre dansk Hverv, der overdrages af det paa-gældende Ministerium, men meget vel kan være for Eksempel et internationalt Hverv som Voldgiftsdommer eller lignende. Vi har i Praksis haft Eksempler paa, at danske Dommere har faaet overdraget den Slags Hverv, og der kan jo ogsaa være Tale om andre offentlige Hverv. Det kunde endvidere tænkes, at vi fik saa langvarige Rigsdagssamlinger, at de varede hele Aaret rundt, saa ogsaa Stillingen som Rigsdagsmand, og hvad dermed staar i Forbindelse, i den Grad kunde lægge Beslag paa en Dommer, at man kunde finde Anledning til at anvende denne Bestemmelse.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg først overfor det ærede Medlem Hr. Axel Møller sige, at de Tilfælde, hvor vedkommende Dommer ifølge Lovgivningen faar et Hverv, selvfølgelig maa falde ind herunder. Det, jeg tænkte paa før, da jeg udtalte mig om, at det blev stadfæstet af Ministeriet, var de internationale Hverv, idet det, saa vidt jeg ved, naar en bliver udnævnt til et internationalt Hverv, i Almindelighed gaar igennem Udenrigsministeriet. Men hvis det sker paa anden Maade, maa selvfølgelig ogsaa saadanne Tilfælde falde ind herunder.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen sige, at jeg tror nok, at det ærede Medlem, hvis han vil undersøge Sagen, vil finde, at jeg har Ret i, at Klein allerede fra 1871 havde Anciennet som Højesteretsassessor. Jeg skulde huske meget forkert, hvis det ikke kom frem paa den Maade, at han den Gang skulde